

ὀρθῶς λέγεται, ἀνάγκη αὐτὸ ἐν ζωῇ καὶ ἐν τελείᾳ ζωῇ 15
εἶναι· ἢ ἐλλείπον οὐ μᾶλλον ὄν ἢ μὴ ὄν ἔσται. τοῦτο δὲ
νοῦς καὶ πάντη φρόνησις. καὶ ὠρισμένον ἄρα καὶ πε-
περασμένον καὶ τῇ δυνάμει οὐδὲν ὅ τι μή, οὐδὲ τοσηῆδε·
ἐπιλείποι γὰρ ἄν. διὸ καὶ τὸ αἰεὶ καὶ τὸ ὡσαύτως καὶ τὸ
ἀδεκτον παντὸς καὶ οὐδὲν εἰς αὐτό· εἰ γάρ τι δέχοιτο, παρ' 20
αὐτὸ ἄν τι δέχοιτο· τοῦτο δὲ μὴ ὄν. δεῖ δ' αὐτὸ πάντη ὄν
εἶναι· ἦκειν οὖν δεῖ παρ' αὐτοῦ πάντα ἔχον εἰς τὸ εἶναι·
καὶ ὁμοῦ πάντα καὶ ἐν πάντα. εἰ δὴ τούτοις ὀρίζομεν τὸ
ὄν—δεῖ δέ, ἢ οὐκ ἄν ἐκ τοῦ ὄντος ἦκοι νοῦς καὶ ζωή,
ἀλλὰ τῷ ὄντι ἐπακτὰ ταῦτα καὶ οὐκ (ἐξ οὐκ ὄντος) ἔσται, καὶ 25
τὸ μὲν ὄν ἄζων καὶ ἄνου ἔσται, ὃ δὲ μὴ ὄν ἐστὶν ἀληθῶς
ταῦτα ἔξει, ὡς ἐν τοῖς χείροσι δέον ταῦτα εἶναι καὶ τοῖς
ὑστέροις τοῦ ὄντος· τὸ γὰρ πρὸ τοῦ ὄντος χορηγὸν μὲν
τούτων εἰς τὸ ὄν, οὐ δεόμενον δὲ αὐτὸ τούτων.—εἰ οὖν
τοιούτου τὸ ὄν, ἀνάγκη μήτε τι σῶμα αὐτὸ μήτε τὸ ὑποκεί- 30
μενον τοῖς σώμασιν εἶναι, ἀλλ' εἶναι τούτοις τὸ εἶναι τὸ
μὴ οὔσιν εἶναι.

Καὶ πῶς ἢ τῶν σωμάτων φύσις μὴ οὔσα, πῶς δὲ ἢ ὕλη
ἐφ' ἧς ταῦτα, ὄρη καὶ πέτραι καὶ πᾶσα γῆ στερεά; καὶ
πάντα ἀντίτυπα καὶ ταῖς πληγαῖς βιαζόμενα τὰ πληττό- 35
μενα ὁμολογεῖν αὐτῶν τὴν οὐσίαν. εἰ οὖν τις λέγοι· πῶς δὲ
τὰ μὴ θλίβοντα καὶ μὴ βιαζόμενα μηδὲ ἀντίτυπα μηδ' ὅλως
ὀρώμενα, ψυχὴ καὶ νοῦς, ὄντα καὶ ὄντως ὄντα; καὶ δὴ
καὶ ἐπὶ τῶν σωμάτων μᾶλλον γῆς ἐστῶσης τὸ μᾶλλον
κινούμενον καὶ ἐμβριθὲς ἦττον, καὶ τούτου τὸ ἄνω; καὶ δὴ 40
καὶ τὸ πῦρ φεῦγον ἤδη τὴν σώματος φύσιν; ἀλλ' οἶμαι, τὰ